

W y r o k .

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Sąd Najwyższy na sesji wyjazdowej w Krakowie, w składzie:

Przewodniczący Sędzia S.N. Dr. J. Zembaty,

Sędziowie S.N. E. Stodolak /sprawozdawca/,

J. Piasecki,

przy udziale Prokuratora S.N. A. Jagielskiego

i asesora sądu A. Bągińskiej jako protokolanta,

na rozprawie kasacyjnej dnia 20. maja 1949 r. w sprawie

G i n t e r a Petera - - - - -

oskarżonego z art. 4 § 1 dekretu z dnia 31.VIII. 1944 r.

/Dz.U.R.P.Nr.69 z r.1946 poz.377/ - - - - -

po rozpoznaniu kasacji Prokuratora od wyroku Sądu Okręgowego

w Krakowie z dnia 1. lutego 1949 r. VII. K 6/48 - - - - -

na mocy art. 529 i 532 k.p.k. zaskarżony

wyrok w części uniewinniającej oskarżo-

nego od oskarżenia o zbrodnie z art. 1

pkt. 1 dekretu z dnia 31.VIII. 1944 r.

/Dz.U.R.P.Nr 69 z r.1946 poz.377/ u c h ę -
l a i sprawę w tym zakresie temuż Sądowi
do ponownego rozpoznania p r z e k a z u .

U Z A S A D N I E N I E .

Kasacja Prokuratora domaga się uchylecia zaskarżonego wyroku, w części uniewinniającej oskarżonego Petera Gintera z oskarżenia o zbrodnie z art.1 pkt.1 dekretu z 31.VIII. 1944 r., zarzucając obrazę art. 10, 360, 379 § 1 lit.a/ k.p.k., w związku z art.1 pkt.1 wymienionego dekretu,przez:

1/ brak stanowczego ustalenia, kto zastrzelił Gabora,

2/ niewskazanie,dlaczego Sąd nie uznał dowodu z oryginalnego meldunku, którego treść dowodzi, że oskarżony był sprawcą zabójstwa Gabora.. .

3/ nierozważenie okoliczności, że .

a/ oskarżony zadeklarowawszy się jako przynależny do narodu-
wości niemieckiej, zrezygnował z obywatelstwa węgierskie-
go, a jako "SS-man" widział w Gaborze przede wszystkim
Żyda - wroga ideologii hitlerowskiej, której wyznawcą
był oskarżony;

b/ pełnił służbę w szeregu obozów koncentracyjnych w stop-
niu podoficerskim "Sturmmannna", co uzasadnia, że nie był
tępy i pozbawiony zmysłu orientacji;

4/ wyciągnięcie nielogicznych wniosków z okoliczności,
że świadkowie Sehne i Storzer nie potwierdzili obrony oskar-
żonego,co do niezastrzelenia przez niego Gabora.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty objęte punktami 2/, 3/ i 4/ są zasadne.

2. Sąd, wbrew art. 379 k.p.k. nie wskazał, dla czego nie uznał dowodu z oryginalnego meldunku /k.18/, którego treść według reguł wykładni tak gramatycznej, jak i logicznej, wskazuje wyraźnie, że oskarżony Ginter był sprawcą zabójstwa Gabora. Z dokładnej analizy treści tego meldunku wynika, że nie Mürbett, jak to ustalił Sąd, lecz oskarżony Ginter zastrzelił Gabora, gdyż, gdyby to uczynił Mürbett, to zostałaby ta okoliczność zamieszczona w treści tego meldunku, bez wymienienia w nim nazwiska Gintera.

3. a/. Oskarżony Ginter wyjaśnił na rozprawie /k.104 i 43/, że nie znał Gabora, nie mógł więc wiedzieć, że jest on obywatel węgierskim, co miało według wyroku być powodem, że oskarżony nie chciał strzelać do więźnia. Sąd ustalił atoli, przyjmując winę oskarżonego z art. 4 cyt. dekretu, że Ginter, wstępując dobrowolnie do "SS" i przyjmując stanowisko strażnika obozowego, stał tym samym na straży celów, jakim te obozy służyły.

Sąd w związku z tym pominął rozważenie, że oskarżony jako hitlerowiec, musiał w Gaborze jako Żydzie widzieć wroga ideologii hitlerowskiej, - co mogło być mieć wpływ na przyjęcie po stronie oskarżonego winy zabicia Gabora-Żyda, jako wroga tej ideologii.

b/. Sąd przyjął, że oskarżony Ginter jest człowiekiem tępym, ciężko się orientującym i niewykazującym energii. Nie rozważył Sąd jednak przy tym przyznanego przez oskarżonego faktu, że pełnił służbę w szeregu obozów koncentracyjnych w stopniu podoficerskim "Sturmmanna", co może wskazywać, że w czasie pełnienia służby nie był tępy i pozbawiony zmysłu orientacji, gdyż w przeciwnym razie nie przydzielonoby go do

"SS-Totenkopfverbände".

4. Sąd wyciągnął nielogiczne wnioski z okoliczności, że świadkowie Sehne i Storzer nie potwierdzili obrony Gintera, gdyż według reguł prawidłowego myślenia - fakt, że świadkowie powołani przez Gintera na stwierdzenie okoliczności, że Gabora miał zabić Mürbett, zeznali że jest im nic wiadome, o zabiciu więźnia żydowskiego - świadczy raczej o gołosłowności wyjaśnienia oskarżonego.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji uznając wobec tego za zbędne rozpoznanie pozostałego zarzutu kasacji /§ 50 reg.S.N./.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

Kierownik Sekretariatu.

Sprawdzająca:

[Handwritten signature]